

Denne dag, den 17. mars 1911, vil bli en merkedag i vort lands historie, fordi det idag er første gang, at en kvinde fremmøter her i Stortinget som en av dets repræsentanter — en begivenhet, som utvilsomt vil vække opmærksomhet viden om. Om tidspunktet var inde for den reforms vedtagelse, som denne begivenhet skyldes, har der været delte meninger inden vor nation. Men jeg føler mig overtydet om, at man i kommende tider i stedse øket grad vil faa forstaaelsen av, at reformen har været av den art, at den har bragt vort land hæder og ære, og at den har virket og end mere kommer til at virke fordelagtig i politisk henseende for vort lands udvikling.

Stortingets gallerier var fyldt av et interesseret publikum, væsentlig damer, med kvindesagens forkjæmpere i spidsen. Om aftenen holdtes der en improviseret fest for *stortingskvinden*. Alle aviser er enige i at betegne begivenheden som tegn paa, at vi gaar en i social henseende ny tid imøde. Og alle som kjender fr. Rogstads intelligens og dygtighet er lykkelige over, at netop hun er blit kvindernes første repræsentant i tinget. Men som suppleant blir hendes stortingsvarighed neppe av længre varighed end 2—3 uger.

Kristiania, 17.—3.—11.

S. V.

Forbud mod Kvinders Natarbejde.

Som meddelt i sidste Nr. havde »Kvindelige Trykkeriarbejdere«, »Kvindeligt Arbejderforbund« og »D. K.s Københavns Kreds« indkaldt til et Protestmøde i Anledning af Forslag til Forbud mod Kvinders Natarbejde. Studenterforeningens store, smukke Festsal var d. 16. om Aftenen fyldt til Trængsel af en Skare interesserede Tilhørere, naturligvis overvejende Kvinder, men dog ogsaa en Del Mænd.

Formanden for D. K.s Københavnskreds, Fr. Øjenlæge *Estrid Hein*, bød velkommen og foreslog Fr. Typograf *Mouritzen* til Dirigent, og nu fulgte Talerne Slag i Slag. Først omtalte

Fr. Louise Neergaard i korte Træk Sagens Historie, som sikkert er Bladets Læsere bekendt. Hun fremhævede, at Forbudet mod Kvinders Natarbejde kun er bleven indført, fordi Kvinderne ikke er blevet adspurgte eller hvor de som i Tyskland først for nylig har faaet Foreningsfrihed, medens de i de Lande, hvor Kvinderne er forholdsvis vel organiserede, som i de skandinaviske, med Held har protesteret mod at blive slaaet sammen med Børnene, som Lovgivningen særlig maa beskytte.

Til de vrede Røster, der baade nu og 1899—1900 har lydt om »en vis doktrinær Kvindebevægelse«, der har bemærket sig

dette Spørgsmaal og om »nogle københavnske Damer«, der af »kvindepolitiske Grunde« protesterer, maa der svares, at de kvindepolitiske Grunde selvfølgelig fra D. K.s Side er Hensynet til Kvindernes Erhvervsfrihed og hele økonomiske Stilling. D. K., der gennem 40 Aar bl. a. har arbejdet for Kvindernes Uddannelse til selvstændigt Erhverv, har vundet Ret til ogsaa at tage denne Sag op. Vi hævder Retten til at protestere imod, at der vedtages en Undtagelseslov, der fratager voksne, sunde Kvinder Retten til selv at bestemme, paa hvilken Tid af Døgnet de vil søge hæderligt Erhverv.

Følgen af et saadant Forbud mod Natarbejde for Kvinder i Fabrikker vil blive, at det f. Eks. ogsaa forbydes dem at arbejde om Natten ved Telefon og Telegraf; de ærligste Tilhængere af Forbudet indrømmer ogsaa, at de ønsker Kvindernes Arbejdsfelt indskrænket. Kvinderne maa i stedse stigende Grad forsørge sig selv og ofte andre med, og Kampen for Brødet er haard nok uden at den yderligere bør vanskeliggøres. Det er betegnende for den mandlige Opfattelse af denne Sag, at en Mand har sagt, at Kvinderne ikke behøvede at tage sig dette Indgreb i deres Erhvervsfrihed nær. Nej, saa er Forslaget om, at Statens Tjenestemænd skal begrænses i Adgangen til Bierhverv, et ganske an-